

PREEK 15 OKTOBER 2023 40 JAAR PRIESTER

*Eerste lezing van de zondag: Jesaja 25, 6 – 10a De heer richt op zijn berg een maaltijd aan.
2^e Lez 1 Job 3,1-2 - Evangelie: Johannes 10, de Goede Herder.*

A special welcome to the group of the Living Stones: de joy of my old age: you bring to our Church a new openness, a feeling of mission and meaning. our beautiful church is a statement as it stands here, and you are sharing your joy of the gospel with our numerous visitors.

Drie Bijbel Teksten: de eerste uit Jesaja gaat over een feestmaaltijd, beschreven volgens de smaak van toen, 700 jaar vóór Christus. *De Heer richt op zijn berg een maaltijd aan, van spijs en drank en uitgelezen wijnen.* Geen beschrijving van hoe ze het feitelijk hadden, zo feestelijk was het leven niet, maar wel waar ze van droomden. Dé Ander met een hoofdletter is de gastheer. Psalm 23 klinkt mee: *de Heer is de Herder – het ontbreekt mij aan niets.* Een visioen van vrede en welvaart. Een visioen dat met alle gewelddadigheden van de laatste tien dagen verder weg lijkt dan ooit. Wat een tragedies, alleen maar verliezers, geen enkele winnaar, behalve de haatzaaiers die garen spinnen bij zinloos geweld. Het boek der Spreuken zegt: “waar het visioen ontbreekt, verwildert het volk”. (Spr. 29:18) Laten we dus vasthouden aan het visioen.

De tweede lezing , uit de eerste brief van Johannes spreekt óók over een visioen. *De wereld begrijpt ons niet, en ze kent ons niet . Vrienden, nu reeds zijn wij kinderen van God. ... Wij zullen ooit aan Hem gelijke zijn.....* De toevallige voorbijganger die weinig vertrouwd met dit soort taal, zal er niet veel uit kunnen halen. Mensen die vaker met deze vragen bezig zijn, zullen er troost in vinden. Dit is een visioen van kennen en gekend zijn, en van uiteindelijk zelfs gaan gelijken op Degene die ons vasthoudt - .

Het Evangelie: *Ik ben de Goede Herder. Ik ken de mijnen en de mijnen kennen mij.*

“Een vriend is iemand die alles van je weet, en toch van je blijft houden.” Is het een uitspraak van Augustinus, of van Toon Hermans misschien ? Ik ben dankbaar dat er zulke vrienden en vriendinnen in mijn leven zijn. en dat velen vandaag aanwezig zijn.

Wie ook veel van me weten, en die daar dagelijks mee moeten leven, dat zijn de lotgenoten die wij onze “medebroeders” noemen. Je zoekt ze niet uit. Ze zijn elk langs een eigen kronkelweg in de jezuïetenorde terecht gekomen. Met enkele medebroeders raak je bevriend, - maar heus niet met allemaal. Die bevriende medebroeders wonen soms dichtbij en soms veraf . We zijn met elkaar verbonden als lotgenoten en vrienden in de Heer

De evangelist Johannes zegt : *Jezus is de Goede Herder : Hij kent zijn schapen en de schapen kennen Hem.* Dat eerste vind ik niet vreemd: dat Jezus Christus mij kent, dat hoort bij ons geloof, maar dat IK Hem zou kennen, dat verrast mij telkens weer. Dat troost me. Ook een visioen

40 jaar priester zijn is : 40 jaar blijven geloven in een visioen en gedragen worden door mensen die mij hebben gehouden aan mijn woord, of die mij dankbaar zijn dat ik het visioen ben blijven verkondigen. 40 jaar priesterschap: in de theologie leerde ik over het drievoudig ambt.

Jezus heeft drie rollen: Koning, Profeet, Priester; dat is Bijbelse taal voor besturen, je uitspreken, en herderen en verbinder met het hogere.

Als priester in de kerk van Christus - en als gedoopte - heb je ook die drie taken:

Bestuurder zijn: Ik heb mijn deel gedaan in de Orde, in deze kerk, als deken van Nijmegen, als secretaris van de provinciaal in Antwerpen - en nu nog: in de Raad van Toezicht van Cordaid en in de plaatselijke Raad van Kerken; en nog wat bestuurtjes, onder meer de Jesuit Refugee Service.

Profeet: dat betekent: lastpak zijn, actievoerder. Opkomen voor de armen, stem geven aan wie geen stem heeft. Dat is niet zo mijn karakter- iemand als pater Jan van Kilsdonk was dat wel. De predikanten van de Pauluskerk in Rotterdam, de mensen van de Catholic Worker in Amsterdam Zuid Oost, die doen dat beter. Als lobbyist in Brussel was ik wel profetisch bezig, toen ik lobbyde voor mensen zonder papieren en voor uitgeprocedeerden ...

O ja, ik was wél succesvol in 2001 toen ik bij de gemeenteraad van Amsterdam actie voerde voor gratis parkeren op zondagmorgen: iets dat nog gegolden heeft tot juli van dit jaar.

Priester: Dat is de rol als Verzoener, bruggenbouwer, uitdeler van sacramenten die de nabijheid van God uitdrukken: biecht horen, ziekenzalving, een grote taak voor een mens alleen.

Die verantwoordelijkheid kan wel eens wegen. 'Wie ben ik dat ik dat mag doen.'

Het lukte dankzij vrienden in de Sociëteit, en vrienden en vriendinnen in het ambt.

Dopen, begraven, trouwen, zondagsvieringen deed ik op veel plaatsen in de wereld : in Brussel, Amsterdam, Nijmegen, en ook in Kuala Lumpur, Hong Kong en in de bergen van Thailand. Veel belangrijker: ik ben bij mensen thuis gekomen: in hun huizen of in hun hart; het is een prachtig ambt om priester te mogen zijn. Ik wilde vandaag dit Evangelie horen van de Goede Herder, de enige echte herder: met Hem mogen wij samenwerken, in dienst van mensen.

In dienst van mensen. Velen zijn mij daarbij dierbaar geworden : ik noem drie groepen.

(1) de Vietnamese bootvluchtelingen , vooral degenen die mijn tolken en stafleden waren in de vluchtelingenkampen in Maleisië in 1992, inmiddels dertig jaar geleden; ik was 40. In een vluchtelingenkamp houdt niemand de schone schijn op. Het was soms hard, maar het ging over zaken die écht belangrijk zijn: wie blijft er fatsoenlijk onder grote druk; wie deelt zijn rijst en zijn laatste kleding. Daar tussen de Vietnamezen ben ik volwassen geworden.

(2) de Engelstalige gemeenschap rond de kathedraal van Antwerpen, waar ik tot drie jaar terug actief was. Ik mocht er pastoraat doen naast mijn pittige bureaubaan. Het gaf me de noodzakelijke emotionele feed-back, bevestiging en troost die je als priester nodig hebt. Ik kon dáár gebruiken wat ik híér in Amsterdam heb geleerd.

(3) deze gemeenschap van De Krijtberg, waar ik rector was van 1996 tot 2003, inmiddels 20 jaar geleden; hier kon ik priester worden, groeien in het ambt. Het experiment van de vernieuwing van De Krijtberg na pastoor Dubois is goed uitgekapt.

Dat ik hier terug ben sinds een jaar als rector, dat voelt als een bonus. Ik hoop nog even te blijven. Dat is een voorrecht en opdracht. Gelukkig doe ik het niet alleen.

Als de Goede Herder daarboven het goed vindt mag ik zijn Naam nog even herderen aan het Singel. U die hier vandaag bent, de mensen in het zicht, en de mensen achter schermen – u bent mij tot steun.

- Mét u ben ik iemand die de opkijkt naar de enige échte Goede Herder
- Vóór u ga ik voor in het voortdurend gedenken van wat Hij heeft voorgedaan.

Amen.